

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

31. Exemplis demonstratur Pontifices sæpius super numero Episcoporum
in consecratione Episcopi dispensasse. Ex p. 12. t. 1. r. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

Pontificem sine tribus Episcopis, duobus solum, vel etiam vni consecrationem demandare, vt de facto fecisse Petrum demonstratum iam fuit. Et ita hanc sententiam me citato tenet Leander de Sacram. tom. 2. tract. 6. cap. 6. quest. 4. vbi citat Henriquez, Marchinum, Solorzanum, Machadum, & alios, quibus addo Franciscum de Lugo de Sacram. theore. 7. excep. 9. Martinon de Sacram. tom. 2. disp. 67. sect. 2. num. 1. Bernal de Sacram. disp. 9. sect. 2. num. 9. & Dicastillum de Sacram. tom. 1. tr. 7. disp. 1. dub. 18. n. 166. qui obseruat, quod quando consecratio fit ex commissione ab vno Episcopo, adhibendos simul esse ex eadem commissione alios duos Presbyteros loco Episcoporum, qui non sunt; putant enim Ministrum ordinationis, qui est Ordinarius, esse ordinatum totius ordinationis; & qui potest esse ex commissione totius ordinationis a primo gradu, vique ad vltimum, & ex alio capite nullam esse indecentiam quod Episcopus qui est superior simplicis Sacerdotis consecratur, & benedicatur a simplicibus Sacerdotibus, non vt a principalibus Ministris, sed vt a minus principalibus, & ex commissione Pontificis, quorum verborum sensus satis est obscurus. Hoc autem magna ex parte gratis dicitur: neque enim ex aliquo capite probatur esse adhibendos alios Sacerdotes simplices; cur enim non poterit id facere, si Pontifex committat, solus Episcopus sine Presbyteris? & vnde probant hos esse necessarios.

RESOL. XXXI.

Exemplis demonstratur Pontifices sapius super numero Episcoporum in Consecratione Episcopi dispensasse. Ex part. 12. tract. 1. Res. 31.

assistan se pueda celebrar la Consecracion del Obispo nuevo.] Ita ille. Vide etiam Leandrum de Sacram. tom. 2. tract. 6. disp. 6. quest. 4. & Martinon de Sacram. tom. 2. disp. 67. sect. 2. num. 2. vbi sic ait: Denique licet ordinario tres Episcopi requirantur ad ordinandum aliquem in Episcopum, vt patet ex Epist. Aniceti Papae ad Episcopos Galliae, & ex Epist. Damasi Papae contra Corepiscopos; in quo differt illius ordinatio ab ordinatione Sacerdotis, & aliorum Ordinum inferiorum, qui ab vno Episcopo conferri possunt: Probabilis tamen est vnicum Episcopum saltem ex commissione Summi Pontificis sufficere posse. Qua de re vide Turrianum lib. 1. pro Canonibus Apostolorum. cap. 22. ante medium; Vasquez disp. 243. cap. 6. Aegidius Coninch disp. 20. dub. 9. num. 92. & Henriquez lib. 10. de Ordine. cap. 14. vbi testatur Gregorium XIII. hanc facultatem concessisse Patriarchae Aethiopiae & Societate Iesu, idque in India, & Iaponia saepe factum esse. Solet etiam ad idem confirmandum adduci exemplum S. Gregorij Magni, qui dicitur id permisisse August. Cantuariensi Episcopo a se misso in Angliam, provt habetur inter eiusdem Gregorij decreta in responsionibus ad Augustini interrogationes cap. 8. qui extant inter eius opera lib. 12. Registra Epist. 31. Idque significant prima illius responsionis verba quiddam dicat Aegidius Coninch loc. sup. cit. Nam August. interroganti vtum propter nimiam distantiam, & difficultatem habendi plures Episcopos posset vnus solus Episcopum ordinare? & sic respondet S. Gregor. Et quidem in Anglorum Ecclesia, in qua adhuc solus tu Episcopus inueniris ordinare Episcopum, non aliter, nisi sine Episcopis potes. Addit vero, vt si aliquando de Galliis Episcopi veniant, illos sibi adiungat; & vt quando in ipsa Anglia Episcopi in locis satis propinquis fuerint constituti: non fiat Episcopalis ordinatio sine aggregatis tribus, vel quatuor Episcopis. Ita Martinon.

RESOL. XXXII.

An Pontifex, si concedat absque iusta causa Episcopo vt possit consecrari absque aliis Episcopis, sit non solum illicita, sed inualida? Idem est de commissione facta simplici Sacerdoti, vt conferat Sacramentum Confirmationis. Ex part. 12. tract. 1. Res. 32.

§. 1. Circa praesentem quaestionem videtur philosophandum sicut de commissione facta simplici Sacerdoti, vt conferat Sacramentum confirmationis, vt obseruat Dicastillus de Sacram. tom. 1. tr. 3. disp. vnica, dub. 11. num. 111. Afferunt igitur aliqui, quod vt licite Pontifex committat hanc administrationem simplici Sacerdoti; necessaria sit causa vtgens, & grauis; tamen, vt valide committat, non videtur necessarium. Id quod probant Henriquez lib. 3. cap. 6. num. 4. Suarez disp. 26. sect. 2. Coninch ad cit. art. 11. num. 110. Layman 1. super capitulo 6. n. 1. in fin. quia non est illa proprie dispensatio, sed commissio potestatis secundum Christi institutionem, ita vt voluerit Christus, quod Minister huius Sacramenti ordinarius, & ex officio esset Episcopus; extraordinarius autem & ex commissione Summi Pastoralis Ecclesiae posset esse simplex Sacerdos.

2. Sed in hoc aliqui philosophantur existimant sicut plerique philosophantur in modo relaxandi vota, quem seruare debet Superior, vt valide relaxet, nempe quod sicut ibi ideo non valet relaxatio, seu dispensatio Superioris sine causa sufficienti, saltem probabiliter, & quae sit humano more talis existimata; quia scilicet, quamuis Deus commiserit Superiori (saltem supremo Pastori, & per illum ceteris) potestatem

Sup. hoc 66
firmationis
Sac. in to. 3.
tr. 1. Res. 17

§. 1. Probatur hoc ex Gregorio Papa: nam Augustino ab ipso in Angliam ad illius Regni conversionem misso facultatem concessit vt ipse solus vnus, aut alter Episcopum ordinaret; imposterum vero a tribus Episcopis ordinarentur vt Paulinus, & Syluester locis citatis referunt, & habetur inter eiusdem Gregorij decreta in responsionibus ad Augustini interrogationes cap. 8. quae sunt inter eius opera. Item Gregorius XIII. eandem facultatem concessit Patriarchae Aethiopiae qui erat a Societate Iesu teste Henriquez lib. 3. de Ordine, cap. 24. qui testatur idem factum fuisse saepe in India, & Iaponia, & hoc privilegium concessum fuisse Prouinciis Indiarum testatur etiam Machadus, tom. 2. lib. 4. part. 6. tract. 2. docum. 6. num. 4. & 5. vbi sic ait, [El tercero requisito es que assistan ala Consecracion cierto numero de Obispos. Para cuya inteligencia se ha de advertir, que antiguamente era necesario que para el acto de la Consecracion de vn Obispo assistiesen el Metropolitan, todos los Obispos provinciales, & por lo menos por cartas dissen fu consentimiento. Despues por Derecho comun se dispuso, que solamente assistiesen tres Obispos a conegrar al nuevo Obispos. La mayor dificultad desta materia consiste en aueriguar, si el Pontifice podra dispensar en este numero de Obispos, que como hemos dicho son necesarios para conegrar al nuevo Obispo. Algunos son de parecer que on fundados en que por derecho diuino es de necesidad del; acto de la Consecracion, que interuengan en el tres Obispos, de tal modo, que iungan seria nula la consecracion si se celebrasse sin el dicho numero de Obispos. Si bien otros graues Autores afirman que puede el Pontifice dispensar en el dicho numero de Obispos, como vemos que ha dispensado Pio V. en las Indias; para que con solo vn Obispo y dos Dignidades, & Canonicos que la